

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 3. Pontificis apparatus pro celebrando anni sequentis Jubilæo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI.
A.C. 1574.

§. III.

*Pontificis apparatus pro celebrando
anni sequentis Jubilæo.*

Ciacon in
vit. Pontif.
t. 4. p. 8.

Interea summus Pontifex Gregorius
XIII. Romæ pro Anni sacri solem-
nitate magnos fecerat apparatus; huic
enim festivitati jam pridie ad Domi-
nicæ Nativitatis festa hoc anno Christi mil-

tari penitus remiserunt: habetur liber iste
Græcæ, & latine editus Wittembergæ in
Germania anno Salutis millesimo quingentesi-
mo octogesimo quarto, sed & ante Patriar-
cham istum nomine Jeremiam, Joannes Na-
thanael Presbyter, & Oeconomus Constanti-
nopoleos in tractatu, quem de expositione
sacræ Liturgiæ edidit, ac rursus post eun-
dem Jeremiam Gabriel Severus Moreanus,
Fratrum nostrorum Cretenfium Archiepisco-
pus in libro, quem de septem Ecclesiæ Ca-
tholicæ Sacramentis composuit, Universam
Ecclesiæ orientalis doctrinam manifestius ex-
hibuere. Ex hoc Græcorum Episcoporum,
qui ad damnandos Calvinistarum errores
ad Synodum Bethlemiticam anno mil-
lesimo sexcentesimo septuagesimo secundo
convenerunt, locupletissimo testimonio evi-
denter colligitur, causæ, quæ permovit
Ecclesiam orientalem ad profligandos Luthe-
ranorum errores, locum, & occasionem de-
disse

millesimo quingentesimo septuagesimo quarto initium dandum erat, ut vero peregrini eo facilius Ecclesiam sancti Joannis in Laterano frequentare possent, plateam admodum commodam ab Ecclesia sanctæ Mariæ Majoris usque ad Basilicam sancti Joannis aperiri, simulque porticum ruinæ proximam in eadem Ecclesia sanctæ Mariæ reparari iussit. Ceterum diploma, quo hic annus sacer indicebatur, die secunda Maji datum, & vigesima ejusdem Mensis die Dominica in octava Ascensionis

Sæcul. XVI.
A.C. 1574.

*Spond. hoc
ann n. 19.
Duchesne
hist. des
Papes p. 434.*

diffe ipsosmet hæreticos Lutheranos, qui Ecclesiam orientalem provocarunt, nihil que intentatum reliquerunt, ut hæc Ecclesia, quam ab Ecclesia Romana separatam cernebant, approbaret Lutheranam Confessionem Augustanam, quin eo impudentiæ, & audaciæ proruperunt Lutherani, ut palam assererent, seu potius mentirentur, Ecclesiam orientalem in dogmatibus fidei idem plane cum ipsis sentire. Ea Lutheranorum audacia necessitatem imposuit Ecclesiæ Orientali hanc teterrimam sibi impactam calumniam repellendi, atque tum in Synodis, tum editis libris publice declarandi, Doctrinam suam in fidei dogmatibus longe, lateque discrepare ab erroribus, quos spargebant, & obstinatis animis propugnabant Lutherani.

Sæcul. XVI
A.C. 1574

tionis fuit promulgatum: die autem decima nona Decembris, quæ erat quarta Adventus Dominica, Camillus Burgheſius Cardinalis Anni ſacri ſolemnitatem inchoavit, ac Pontifex in Patrum Senatu, priuſquam Jubilæo initium daretur, habito ad Purpuratos ſermone illos ad pietatis exercitia hortabatur, ac pridie ad naſcentis Domini feſtivitatem die vigesima quarta Decembris ante veſperinas laudes ad Baſilicam Divi Petri acceſſit, ut muro obſtructam, quæ nonniſi hac in occasione aperitur, portam ſancſtam referret, quam Papa aureo martello tribus ictibus percutiens hæc Pſalmi centeſimi decimi ſeptimi verba pronuntiabat: *Aperite portas juſtiæ &c.* His prolati lapides, quibus porta obſtruebatur, dejecti fuere, ubi Pontifex prope eandem in genua procubuit, & Pœnitentiarii, qui Eccleſiæ Divi Petri ſerviunt, illam aqua ſalutari lavabant, quo factò Papa arrepta Cruce Hymnum Ambroſianum intonans unacum Clero Eccleſiam ingreſſus eſt. Sub idem quoque tempus tres Cardinales Legati ad ceteras tres portas ſancſti Joannis in Laterano, ſancſti Pauli, & ſancſtæ Mariæ Majoris mittebantur, ut eadem ſolemnitate hæc portas aperirent.

Porro

Sæcul. XVI.
A.C. 1574.

Porro portam in Ecclesia Divi Pauli referabat Moronus Cardinalis sacri Collegii Decanus, qui vices Altempfii Cardinalis tunc morbo præpediti supplebat: Antonius vero Columna portam sancti Joannis in Laterano, atque in Ecclesia sanctæ Mariæ Majoris Sfortia ejusdem Basilicæ Archipresbyter aperiebat. Altera die in festo Nativitatis Dominicæ peracta re divina Pontifex ensam, ac pileum nocte præcedenti sacrum Cliviensi Duci donabat, simulque omnes indulgentias extra Urbem revocabat, adeo, ut præter Jubilæi veniam nulla alia vigeret. Ceterum tam ingens erat confluentis populi frequentia, ut in Urbe Romana trecenta hominum millia ex variis provinciis numerata dicerentur, atque in Nosocomio ad Sanctissimam Trinitatem in una die septem, ac ferme octo peregrinantium millia hospitio fuissent excepta, ubi Cardinales largissimis eleemosynis eminebant, præcipue vero Cardinalis Montaltus, qui charitatem suam præsertim exercebat erga peregrinos nullo hospitio exceptos, necnon erga infirmos, atque Ordinis sui Religiosos, qui sacro hoc thesauro potiundi desiderio, aut curiositate acciti Romam venerant: porro de hoc Cardinale omnino constat, quod is cunctis populis præclara

XIV.
a de-
uar-
burg-
mni-
Pa-
ini-
atos
hor-
Do-
arta
s ad
mu-
oc-
re-
tri-
cen-
tia-
pro-
ba-
ope
Pæ-
de-
nt,
ym-
um
Sub
les
acti
&
ut
pe-
ro

Sæcul. XVI.
A.C. 1574.

suæ pietatis, Zeliq̄ue exempla præ-
buerit.

§. IV.

Joannis Riccii Cardinalis obitus.

*Ciacon. t. 3.
pag. 771.
Aubery vie
des Cardin.
Petrus Jus-
tin. hist.
Vercet Ug-
hel. Ital.
Sacra.*

Priusquam Lotharingius Cardinalis, cujus etiam obitum ad exitum prioris libri recensuimus, vita fungeretur, ex Purpuratis quatuor alios sacri Collegii consortio mors eripuit, quos inter primus erat Joannes Riccius Politianus in Montepolitiano Etruriæ oppido ortus ex familia minus illustri, quam fuit illa, quæ Florentiæ sedem fixerat. Ceterum Joannes Patrem habuit Antonium Riccium, qui uxore sua orbatus ad secundas nuptias transiit, cum autem Joannes annos quindecim, aut ferme sedecim natus Novercæ suæ odio vexaretur, Romam se contulit, ubi a quodam Nobili Patris sui amico benigne exceptus apud Joannis Mariæ Cardinalis Montani œconomum esse jussus est, cujus Cardinalis gratiam ob solertiam suam promeritus est, adeo, ut tunc, cum ipsemet Palatii Magister vita fungeretur, in ejus locum succederet, ubi in illo munere se talem præbuit, ut dein, cum Alexander Farnesius Cardinalis, Pauli III. nepos Magistrum domus quæreret, nullum, qui sibi satisfaceret, præter Joannem inveniret.

Cum